

پولس رسول اولتا نامه قُرْنَتِيَانِ كليسا ره

کي شمرأ به رفاقت خو پسر آمرا، آمي خُداوند عيسى مسيح، دعوت بُکوده.

جُدای کلیسا درون

۱۰ باران، آمي خُداوند عيسى مسيح نام واسى شيمى جا خواهش كونم کي همدیگر آمره يكديل بيبيد و جُدای شيمى ميان نَبه بلک، هم فيکر درون و هم رأى درون، ايتا بيبيد.
۱۱ چونکي می باران، خلوئه خانه آدمان، مره خبر بدئيد کي شيمى ميان دعوايان دَره. ۱۲ می منظور آنه کي ايتا جه شُمان گه: «من پولس دُمبالرو ايستم»؛ اويتا گه: «من آپولس دُمبالرو ايستم»؛ ايتا دیگرم گه: «من کيفا دُمبالرو ايستم»؛ و اينفرم گه: «من مسيح دُمبالرو ايستم».

۱۳ مگه مسيح تقسيم بُبوسته دَره؟ مگه پولس بو کي شيمى واسى صليبِ جور بُشُو؟ مگه پولس نام مره غسل تعميد بيگفتيد؟
۱۴ خُداي سُكر كونم کي جغير گُريسيوس و گايوس، ده هيگس جه شمرأ تعميد ندم، ۱۵ تا هيگس نтанه بگه می نام مره تعميد بيگفته.
۱۶ من إستِفَانَاسِ خانواده ئە تعميد بدم؛ بيشتر جه آن بياي نارم ده هيگس تعميد بده بيم.
۱۷ چونکي مسيح مِه روانه نُکوده تا غسل

۱ پولسِ جا، کي به خُدا خواسته دعوت بُبوسته، تا مسيح عيسى رسول ببه، و آمي برار سوْسْتِينس جا،

۲ خُدا کلیسا ره کي قُرِنْسِ شار ميان نَنه، و اوشانى کي مسيح عيسى درون تقديس بُبوستيد و دعوت بُبوستيدى تا همدیگر آمرا مُقدس بيبيد، تمان اوشان آمره کي هرجا آمي خُداوند نام، عيسى مسيح دوخوانيد، کي آمي خُداوند و آشان خُداوند:

۳ فيض و صلح و سلامتى خُدا طرف جا، آمي پئر، و عيسى مسيح خُداوند شمرأ بايه.

شكُر كودن

۴ من هميشهک می خُداي شيمى واسى شُكر كونم و خُدا ا فيض واسى کي مسيح عيسى درون شمرأ بخشە بُبوسته. ۵ چونکي شُمان جه هر نظر مسيح درون، تمانِ كلام ميان و تمانِ دانابي ميان غنى بُبوسته ايد ۶ حقى ا جوركى آمي گوائى مسيح باره شيمى ميان تصدق بُبوسته، ۷ هُطوكى شُمان، آمي خُداوند، عيسى مسيح واگرdesْتن رافا ايسائيد، جه هى پيشکشى بي نَصِيب نىئيد. ۸ اون شمرأ تا به آخر پايرجا خوائە داشتن، تا آمي خُداوند عيسى مسيح روح درون بى تقصیر بيبيد. ۹ خُدا وفادار، ا خُداي

خُدا اونچی کی دُنیا نادانی دنه؛ انتخاب بُکود تا حکیمان شرمندہ بُکونه؛ خُدا اونچی کی دُنیا ضعیف دنه؛ انتخاب بُکود تا قُدرتمندان شرمندہ بُکونه؛^{۲۸} خُدا اونچی کی آ دُنیا درون پست و کوچیک، حق اوچیانے کی وجود ناره انتخاب بُکود، تا هر اونچی کی وجود دَرہ، هیچ بُکونه^{۲۹} تا ہی آدمی خُدا جُلو گلّاز نکونه.^{۳۰} اون واسی ایسہ کی شُمان مسیح عیسی درونید. اُ مسیح عیسی کی خُدا طرف جا آمرہ حکمت بُبوسته، یعنی صالحی، قُدوسیت و آزادی.^{۳۱} تا ھٹوکی ارمیای پیغمبر کتاب درون بینیویشته بُبوسته: «هرکس کی گلّاز کونه، خُداوند گلّاز بُکونه.»

پولس مسیح مصلوب بُبوستَ اعلام کونه

۲ برازان، منم اُ زمات کی شیمی ورجا باموم، ناموم کی خُدا راز شمرا پیله پیله گیان، یا حکمت آمرا اعلام بُکونم.^۲ چونکی تصمیم بیگفتہ بوم شیمی میان ھیچی ندَنَم جغیر عیسی مسیح، اونم مصلوب بُبوسته عیسی. ۳ من ضعف و ترس و لرز آمرا شیمی ورجا باموم.^۴ و می گیان و می پیغام، حکیمانہ کلمات آمرا کی قانع کونه نُبُو، بلکی خُدا روح و خُدا قوت آمرا بُگفتتم.^۵ تا شیمی ایمان نه آدمیان حکمت آمرہ، بلکی خُدا قوت مرہ ببه.

حکمت، خُدا روح جا

۶ با آ حال، امان پیله آدمانِ میان حکمت گیم، هرچن نہ حکمتی کی آ دورہ زمانہ شین ببه یا اوشان شین کی آ دور زمانہ حاکمید کی محکوم بہ نابودی ایسید،^۷ بلکی امان ایتا جه خُدا حکمت کی ایتا راز و جیگا بِدَه ایسہ گب زنیم، اُ حکمت کی خُدا پیش جه دُنیا بتا، آمی جلالی واسی مُعین بُکود.^۸ آ دورہ زمانہ

تعمید بدم بلکی تا انجیل موعظہ بُکونم ولی نہ دُنیا حکیمانہ گبان آمرا کی قانع کونه، نبہ کی مسیح صلیبِ قُدرت هیچ ببه.

مسیح حکمت و خُدا قوت

۱۸ چونکی صلیب پیغام اوشان رہ کی هلاکت بید، نادانی ایسہ، ولی آمرہ کی نجات راه درون ایسائیم خُدا قوت.^{۱۹} چونکی اشعیای پیغمبر کتاب درون بینیویشته بُبوسته کی:

«حکیمان حکمت از بین بزم،

و فهمیدہ ثانی فهم، هیچ خوائیں کوڈن.»

۲۰ حکیم آدم کویا ایسا؟ تورات آموچگار کویا ایسا؟ اوشانی کی آ دورہ زمانہ درون نظر دینیئید کویا ایسائید؟ مگہ خُدا دُنیا حکمت نادانی نُکوڈه؟^{۲۱} چون جه اویا کی

بنا به خُدا حکمت، دُنیا نتانته حکمت راه جا، خُدای بشناسه، خُدا آطو مصلحت بیدہ کی ہے نادانی راه جا، کی آمان موعظہ کونیم اوشانی کی ایمان آوریدی، نجات بدہ.

۲۲ چونکی یہودیان، نیشانہ ثان خوائیدی و یونانیان حکمت دُمبالید^{۲۲} ولی آمان مصلوب بُبوسته مسیح موعظہ کونیم، کی یہودیان رہ سنگی مانہ کی تاش دَئَه و جغیر یہودیان رہ نادانی،^{۲۴} ولی اوشانی کی دعوت بُبوستید رہ،

چی یہودی چی یونانی، مسیح، خُدا قوت و خُدا حکمت ایسہ.^{۲۵} چون اوچی کی خُدا بارہ نادانی دینیم، آدمی حکمت جا حکیمانہ تره و اوچی کی خُدا بارہ ضعف دینیم، جه آدمی قوت، قوّی تره.^{۲۶}

۲۷ برازان، شیمی وضع واوضای بہ یاد باورید: اُ زمات کی خُدا شمرا دعوت بُکود. ویشتہ شُمان دُنیا ارزشان آمرہ، حکیم بیشمماردہ نُبوسته بید؛ و ویشتہ شُمان جه قُدرتمندان یا نجیب زادہ ثان نیبید.^{۲۷} ولی

بلکی اوشان مانستن کی جسمانی ایسید گب زئن دَرَم، یعنی اوشان مانستن کی مسیح درون تَرَه زاکید. ۲ من شمرأ شیر فدم، نه گوشت چونکی، اوین ره حاضر نیبید و هنوزم حاضر نیئید، ۳ چره کی هنو جسمانی چیان دُمبال دَرید. وقتی شیمی میان حسودی و دعوا مرافه نَه، مگه هن نیشان نَه کی جسمانی چیان دُمبالید و بشری راه درون رفتار کونیدی؟ ۴ چونکی وقتی اینفر گه: «من پولس دُمبالرو ایسم»، و اوینا گه: «من آپولس دُمبالرو ایسم»، مگه بقیه ی آدمان مانستن نیئید؟

۵ مگه آپولس کیسه؟ پولس کیسه؟ اوشان فقط خیدمتکارانی ایسید کی خُدا هرتای ایتا وظیفه واسپاراد تا شُمان بواسطه ی اوشان ایمان باورید. ۶ من دانه ی بکاشتم و آپولس اوون آب بَدَه، ولی خُدا بو کی اوون سبَر کود. ۷ پس نه اونکی کاره چیزی بحساب آیه و نه اونکی آب دَه، بلکی فقط خُدای کی اوون سبَر کونه. ۸ اونکی کاره و اونکی آب دَه، هر دو، ایتا ایسید و هرتا هونقدر مُزد فیگیریدی کی رحمت کیشیدی. ۹ چونکی امان خُدا همکاران ایسیم. شُمان خُدا کشت و کار زمین و خُدا عمارت ایسید.

۱۰ فیض امره کی خُدا مَرَه فَدَه، اوستا معمار مانستن پی بگندم و اینفر دیگه اُ پی سر عمارت چاکونه. هرکس بایستی مواظب به کی چُطُو چاکونه. ۱۱ چونکی هیگس نَتَانه جغیر اُ پی کی بگنده بُوسته یعنی عیسی مسیح، ایتا دیگه پی بِکَنَه. ۱۲ هسَّا اگه اینفر آپی سر اُ عمارت طلا و نقره یا گیران سنگان یا چو یا علف یا کولوش امرا چاکونه، ۱۳ هرکس کار آشکار خوائه بُوشن چره کی اُ 'روح' میان، همه چی آشکار خوائه کودن، چونکی آتش، نتیجه کار نمایان بُکوده، و آتش هر رقم کار کی آدمان بُکودید امتحان

حاکمان هیتا آ حکمت نفهمستید، چونکی اگه اون بفهمسته بید، خُداوند جلال مصلوب نُکودید. ۹ هُطُوكی لاشعیای پیغمبر کتاب درون بینیویشه بُوسته:

«اوچَجَ کی چومی نیده،
هی گوشی نیشتاوسته،
و هی آدمی فیکر فائترسه،

خُدا خو دوستداران ره حاضری کوده.» ۱۰ خُدا آ چیان بواسطه ی خوروح امره آشکار کود. چونکی خُدا روح همه چی واموجه، حقی خُدا اعماق. ۱۱ چون کیسه کی آدمی فیکران جا و اخبر ببه، غیر خودش روح کی اون درون دَرَه؟ آنه واسی، فقط خُدا روح کی، خُدا فیکران جا واخبره. ۱۲ هسَّا، امان نه آگُنی روح، بلکی ایتا روح بدَس باوردیم کی خُدا جا ایسه تا اُ چیانی کی خُدا امره هدیه فَدَه، بَذَنیم. ۱۳ و امان آن جا گب زنیم، اونم نه گبانی کی آدمیان حکمت جا باموخته بیم، بلکی اُ گبان مره کی خُدا روح، امره آموجانه و جه آ رو روحانی حتیقتان، اوشان واسی کی خُدا روح خوشان درون دَریدی گیم. ۱۴ آدمی کی هوا و هوس دُمبال ببه اُ چیانی کی به خُدا روح مربوط ببه قُبیل نُکونه، چونکی اون نظر درون نادانی ایسه و ننانه اون بفهمه، چره کی فقط خُدا روح آمرا شه اون دُرسَتی تشخیص دَثَن. ۱۵ اُ گس کی خُدا روح دَرَه همه چی باره داوری کونه، ولی هیگس ننانه اون باره داوری بُکونه.

۱۶ «چون کیسه کی خُداوند فیکر بفهمه تا اون باد بِدَه؟»
ولی امان مسیح فیکر دَریم.

جُدای کلیسا درون

۱۷ ولی باران، من ننانستم اوشان مانستن گب بزم کی خُدا روح، آشان درون نَه،

قضاياوت نُکونم.^۴ چونکی خبر نارم چیزی می‌ضد ببه و لی آن مره تبرئه نُکونه. بلکه خُداوند کی مره قضاوت کونه.

^۵ پس، هیچی باره پیش جه اوں وقت، قضاوت نُکونید تا آنکه خُداوند بایه. هو خُداوندی کی اوچی کی هسّا ظولمات درون جیگا بخورده‌ی، روشنایی میان نمایان کونه و دیلان نیت ئان بَرْملا خوائه کودن. بازین هرکس خو تعريف و تمجیده خُدا جا خوائه گیفتان.

^۶ براان، من تمان آچیان خودم و آپولس باره شیمی خیر و صلاح و اسی بُگفتتم، تا شُمان آگبان معنی آمی جا یاد بیگیرید کی، جه اونچی کی بینیویشته بُبوسته، پیش تر نیشید. تا هیتا جه شُمان اویتا جُلُو باد به غب غب تانوَد. ^۷ چونکی، کی تَرَه ایجور دیگه دینه؟ چی ذری کی تَرَه ببخشنه نُبوسته بی؟ پس آگه تَرَه ببخشنه بُبوسته، چره اجور گلَاز کونی که إنگار آطون نیئه؟

^۸ انگار کی شُمان هراونچچ کی خواستیدی، فارسه اید! إنگار کی الاں شُمان پولدار بُبوسته ایدا بدون آمان شُمان پادشا بُبوستیدی! و کاشکی پادشاهی بُکوده بید تا امامن شیمی امره پادشاهی بُکوده بیم!^۹ چونکی من فیکر کونم خُدا امان، اوشان مانستن کی مردان ره تماشا بنه دَرَه، اوشان مانستن کی مردان ره محکوم بُبوستید؛ چونکی امان دُنیا، فیریشته ئان و آدمان ره تماشا خانه بُبوستیم.^{۱۰} آمان

مسیح خاطری نادانیم، ولی شُمان مسیح درون حکیمید! آمان ضعیفیم، ولی شُمان قوی ایسید! شُمان ارج و قُرب دریدی ولی آمان بی حُرمتیم.^{۱۱} آمان تا هسّا تشنه و ویشتائیم، آمان گدائان رخت دُکوده دَریم، چوب بخوردیم و دَرَه به دَریم.^{۱۲} خودمانی

کونه.^{۱۴} آگه کاری کی اُ پی سر چاکوده ببه، بمانه اُ آدم خودش مُذَّگیره.^{۱۵} آگه اینفر کار آتش بیگیره ضرر کونه؛ هرچن کی خودش نجات یابه؛ ولی اُ گس مانستن خوائه بوستن کی جه وَل بیگیفتنه آتش میان جان به دَر ببرده ببه.

^{۱۶} مگه نانید کی شُمان خُدا معبد ایسید و خُدا روح شیمی درون نئه؟^{۱۷} آگه اینفر خُدا معبد فُگوردانه خُدا اوں سر به نیست کونه. چونکی خُدا معبد مُقدّس و شُمان اُ معبد ایسید.

^{۱۸} هیگس خوره گول نزن. آگه جه شیمی میان اینفر فیکر بُکونه آ دوره زمانه درون حکیم آدم، وئال کی نادان ببه تا شاید حکیم ببه.^{۱۹} چونکی آ دُنیا حکمت، خُدا نظر درون نادانیه. هُطکوی آیوب کتاب درون بینیویشته بُبوسته: «حکیم آدمان خوشان حیله مَرَه گرفتار کونه.»^{۲۰} و بازم مزمور کتاب درون بینیویشته بُبوسته کی: «خُداوند حکیم آدمان فیکران جا و اخبره و دانه کی اُ فیکران پوچ.»^{۲۱} پس ده هیگس آدمان گلَاز نُکونه. چونکی همه چی شیمی شینه،^{۲۲} چی پولُس ببه، چی آپولُس، چی کیفا ببه، چی دُنیا، چی زیندگی ببه، چی مَرَدَن، چی زمات حال ببه و چی زمات آیندَه، تمان آشان شیمی شینه،^{۲۳} و شُمان مسیح شینید و مسیح خُدا شین ایسه.

رسولانِ خیدمت

بايسىتى هرکى امره بە چىم مسیح **ع** خیدمتكاران و مباشرانى بىدىنە کى خُدا رازان اوشان امانت واسپارده بُبوسته.^۲ بعلاوه، مباشر جا اينتظار دَریدى کى وفادار ببه.^۳ ولی، شیمی قضاوت یا هرتا آدمى محکمه قضاوت، مره مهم نیه. در واقع حتی من خودمم، مره

^٣ چونکی هرچن من جسم درون اویا نئسام، ولی روح درون شیمی آمره یَم؛ و هَسَّا اینفر مانستن کی اویا ایسا، پیشتر می قضاوَت اوون ره کی آ کاره بُکوده اعلام بُکودم.^٤ وقتی کی شُمان خُداوند عیسی نام آمرا همدیگر مره حَمَا بید و من روح درون شیمی میان ایسام، خُداوند عیسی قُدرت آمره،^٥ شُمان بایستی آ مرداک شیطان دس واسپارید، تا اوین جسم کوشتن مره اوون روح، خُداوند عیسی روج درون، نجات بیابه.^٦ شیمی گلاز کوَن اصلاً دُرست نیه. مگه نانید کی ایپچه خمیرماهه ثانه تمان خمیز واج باوره؟^٧ شمرا بمانسته خمیر مايه جا پاک کونید تا تازه خمیر بیبید، هُطُوكی راس راسی بدون خمیرماهه ایسید. چونکی مسیح آمی پسخ بره، فُربانی بُبوسته دَرَه.^٨ پس بائید عید جشن بیگیریم، نه بمانسه خمیرماهه آمره یعنی بدخوانی و شرارتب خمیرماهه، بلکی بی خمیرماهه نان، کی راستی و حیثیت.

^٩ می اُ قبلی نامه درون، شمرا بینیویشتم کی بی حیاثان مره شئون و آمون نُکونید. ^{١٠} می منظور آن نُبو کی هی ذره آُدنیا بی حیاثان مره یا طمع کاران و قابازان یا بُت پرستان مره شئون و آمون نُکونید، چونکی اُطوطی بایستی دُنیا ترک کونید.^{١١} ولی هَسَّا شمرا نیویسم، اوین آمره ئم کی خوره بار دَنه ولی بی حیاء، طمع کار، بُت پرست، بد دَهن، عرق خور، یا قاب باز ایسه، شئون و آمون نُکونید و آجر آدم آمره حتی ایتا سفره سر نینیشینید.

^{١٢} چون من چی کار دَرم کی بیرونِ مردمان باره داوری بُکونم؟ مگه داوری اوشان باره کی کلیسا درون ایسائید شیمی دوش سر ننه؟ ^{١٣} خُدا خودش اُ مردمانی کی بیرون ایسائید، داوری خوائه کوَن. «اُ شُرور آدم جه شیمی میان بیرون نَوَدید.»

دان آمرا کار کونیم و زحمت کشیم. وقتی آمره نفرین بُکونَد، اوشان ره دُعای خیر کونیم؛ و وقتی آمرا اذیت بُکونَد، تاب آوریم.^{١٤} وقتی آمرا بُهتان زنیدی، خُبی آمره جواب دئیم. تا هه الان، امان، دُنیا تُفاله و همه چی آشغال بُبوسته ایم.

^{١٤} آنه نینیویسم تا شمرا شرمنده بُکونم، بلکی نیویسم تا شمرا می عزیز زakan مانستن نصیحت بُکونم.^{١٥} چونکی حتی اگه هیزاران آموچگارم مسیح درون بدَرید، ولی پئر زیاد نارید. چره کی من بواسطه ی انجیل، مسیح عیسی درون شیمی پئر بُبوستم.^{١٦} پس من شیمی جا خواهش کونم، می جا سرمقش بیگیرید.^{١٧} هنه واسی تیموتائوس کی می عزیز زاکه و خُداوند درون وفادار شیمی ورجا اوشه کوَد، تامی راثان مسیح عیسی درون شمرا یاد باوره، هُطُوكی اُ راثان همه جا و تمان کلیسائیان درون یاد دَئم.

^{١٨} بعضیان مغورو بُبوسته اید و اوشان گمان کونید کی دِه من شیمی ورجا نایم.^{١٩} ولی اگه خُدا بخوائه خَبیل زود شیمی ورجا آیم تا بیدینم اُ مغوروان فقط گب بزه تَید یا آنکی اون قدرتم دریدی.^{٢٠} چونکی خُدا پادشاهی بِحر نیه، بلکی قدرت درون ایسه.^{٢١} کویتای خواهیدی؟ گلاگت آمره شیمی ورجا بایم یا ایتا آرام روح و محبت آمره؟

بی حیایی کلیسای نجست کونه

^٥ درواقع خیر فارسه کی شیمی میان بی حیایی نئه اونم اوچور کی حتی بُت پرستان درونم داب نیه، چونکی بیشتاوستم کی ایتا مردای خو پئر زَن آمریه.^٦ و شُمان هنوز باد به غبَغَبَ دَریدی! مگه نبایسی ماتم بیگیرید؟ اوئن کی آطو بُکوده جه شیمی میان بیرون نَوَدید.

دعوا مرافه ايمان دارانِ ميان

١٢ «همه چي مره رواي،» ولی همه چي فايده ناره. «همه چي مره رواي» ولی وائلانم هى چي مره حرريف ببه. ١٣ گيدي «غذا شكم شينه، و شكم غذا شين و خدا، هم آنه و هم اون نابود كونه.» تن بي حيائى شين نيه، بلکي خداوند شينه و خداوند تن شين، ١٤ و خدا، خداوند مرده ئان جا زنده بکود و آمزم خو قوت آمرا زنده خواهه كودن. ١٥ مگه نانيدى شيمى تن مسيح اوسم واعضايه؟ يعني مسيح اوسم واعضاي اوسانم و ايتا فاحشه اوسم واعضا مانستن چاكونم؟ هرگس! ١٦ مگه نانيدى اينفر فاحشه آمره ببه، اون مره ايتا خواهه بوستن؟ چون تورات درون بىنيويشته بُبُوسته کي: «اً دونفر ايتا تن خواهيد بُبُوستن». ١٧ ولی اونکي خداوند مره ايتا ببه، اون مره ايتا روح ايسه.

١٨ بي حيائى جا جيوبيزيد. هرنا گناه ديگري کي آدمي بُكونه بيرون جه اون تن ايسه، ولی اگس کي بي حيائى بُكونه، به خودش تن گناه کونه. ١٩ مگه نانيدى کي شيمى تن روح القدس معبد کي شيمى درون و اون خدا جا فيگيتفتيد؟ شمان ده خودتاني شين نيئيد. ٢٠ چونکي شيمى هئن واسى بها قده بُبُوست، پس خُدای شيمى تن درون جلال بدید.

عروسي باره

٢١ هسماً جرييانات باره کي مره بىنىويشته بيد: «مرداک ره خُب نيه کي ايتا زن آمرا ببه.» ٢٢ ولی بي حيائيان وسوسه واسى کي نئه،

هروقت اينفر جه شُمان اويتا جا شکايت بِرَه، چُطُو جرأت کونه اون نه مُقدسین ورجا، بلکي گناكاران محکمه درون بيره؟ ٢٣ مگه نانيدى کي مقدسین دُنياَي داورى خوائيد کودن؟ پس شُمان کي قرار دُنياَي داورى بُكونيد، چُطُو نَتَانيد آ کوچدانه جرييات داورى بُكونيد؟ ٢٤ مگه نانيد امان فيرشته ئان داورى خوائيم کودن؟ چي برسه به آ زيندگي جرييانات باره داورى کودن. ٢٥ پس چره، اُرمات کي آ جرييانات شيمى ميان ايتفاق دكفيه، اوشان ورجا بيريد کي کليسا درون به حساب نئيدى؟ ٢٦ آنه گم تا شمرا شرمند بُكونم. شيمى ميان اينفر آنقدر حکيم نُبو کي بتانه آ جرييانات برايان ميان حل وفصل بُكونه؟ ٢٧ ولی بار، بار ضد محکمه درون شه، اونم بي ايمانان ورجا؟

٢٨ اصلاً آجور دعوا مرافه شيمى ميان، خودش شمرا سريشكستگي. چره نخوائيد اُ بدئ قُبيل بُكونيد؟ چره حاضير نئيد ضرر بُكونيد؟ ٢٩ ولی، شُمان خودتان بدی کونيد و ديگران ضرر فارسانيدى، حتی شيمى برايان. ٣٠ مگه نانيد اوشانى کي ظالميد، خُدا پادشاهي به ارث نبريدى؟ گول نُخوريده: بي حيائان، بُت پرستان، زينا کاران، لواط کاران، ٣١ دوزان، طمع کاران، عرق خوران، تَد دهن ئان و قاب بازان، خُدا پادشاهي به ارث نبريدى. ٣٢ بعضى جه شُمان پيشتر آطو بيد. ولی عيسى مسيح خُداوند نام درون و بواسطه آمي خُدا روح بُشوشته بُبُوستيد، تقديس بُبُوستيد و صالح بحساب بامؤيد.

وگرنہ، شیمی زاکان ناپاک بوسنیدی ولی آطو
نیئه بلکی اوشان مُقدس ایسید.^{۱۵} ولی اگه اُ
گس کی بی ایمان بخواهه سیوا ببه، وَلَ آ کار
بُکونه. آجور موقع ده ایماندار برار یا خاخور
محبور نیئه کی اوین آمره زیندگی بُکونه. خُدا
آمره صلح و سلامتی ره دوخواه.^{۱۶} چونکی ای
زنای، جه کویا دانی کی نتافی تی مرداک نجات
بدی؟ یا ای مردای، جه کویا دانی کی نتافی تی
زنک نجات بدی؟

^{۱۷} فقط، هرکس هُطو زیندگی بُکونه کی
خُداوند اوین ره مُعین بُکوده و اوجور کی خُدا
اوین دوخواه. آن حُکمی ایسه کی من تمانی
کلیساناً درون گم.^{۱۸} مگه هیگس ایسا بو اُ
موقع کی دوخواه بوسن دوبو ختنه بُبوسته
بی؟ آن دُمبال نبه کی ختنه نیشانه ئان اوسانه.
مگه هیگس ایسا بو اُ موقع کی دوخواه بوسن
دوبو ختنه نُبوسته بی؟ آدم ختنه بوسن
دُمبال نبه.^{۱۹} چونکی ختنه بوسن یا نُبوستن
مهم نیه، بلکی خُدا حُکمان بجا آوردن مهمه.^{۲۰}
هرکس هر وضع درون کی دوخواه بُبوست
بئسه.^{۲۱} آزمات کی دوخواه بُبوستی غلام بی؟
ترس نوا داشتن. ولی اگه تانی تی آزادی یدس
باوری تی فرصت جه دس نوا دئن.^{۲۲} چون اُ
گس کی خُداوند طرف جا غُلامی ره دوخواه
بُبوسته، خُداوند اوَن آزاد کوده. هُطوي اوئیم
کی آزادی درون دوخواه بُبوسته خوره مسیح
غلام بُکوده دَره.^{۲۳} شیمی آزادی واسی بها فاده
بُبوسته، آدمیان غُلام نیبید.^{۲۴} پس ای برaran،
هرکس هر وضع درون کی دوخواه بُبوسته،
هو وضع درون خُدا محضر میان بئسه.

باکره ئان و ویوه ئان

^{۲۵} هىّسا باکره ئان باره، خُداوند جا حُکمی
نارم؛ ولی اُ گس جایگاه درون کی بواسطه

هر مرداکی بایستی خو زناک بَدره، و هر زناکی
خو مرداک.^۳ مرد بایستی حُقی کی نسبت به
خو زن به گردن دَره انجام بده و زنم بایستی
حُقی کی نسبت به خو مرد به گردن دَره انجام
بده.^۴ چونکی زن خو تن ایختیار ناره بلک
اون مرد اونِ تن ایختیار دَره، و مردم خو تن
ایختیار ناره بلکی اونِ زن خو مرداک تِن ایختیار
دَره.^۵ همديگر بی نصيب ننيد، جيغير آنکي
اينچه زمات و همديگر رضایت مرا ببه کي
شيمی وقت دُعا واسی بنيد. ولی بازين ايوارده
همديگره مره بيبيد، نبه کي شيطان آن واسی
کی نتانيدي شيمی جُلوی بيگيريد شمراً وسوسه
بُکونه.^۶ من آنه حکم تُکوئم، بلکی فقط اجازه
دئم.^۷ كاشكی همتان می مانستن بُبوسته بيد،
ولی هرکس خو عطيه ی خُدا جا فيگيقته؛
اينفر ايچور عطيه دَره، و اوينما ايچور ديجر.

^۸ عزب ئان و ویوه زناکان ره گم، خُبے کي می
مانستن عزب بمانيد.^۹ ولی اگه نتانيد خوشان
جُلوی بيگيريد، بایستی عروسی بُکونيد، چونکی
عروسی كودن بختره، تا آنکي شهوت آتش
درون بُسوجيد.

^{۱۰} می حُکم اوشان ره کی عروسی بُکوديد آنه -
نه می حُکم، بلکی خُداوند حُکم: کی زن نبایستي
خو مرداک جا سیوا ببه،^{۱۱} ولی اگه آکار بُکود،
ده نبایستي مرد به، يا آنکي واگرده خو مرداک
ورجا. مرداکم نباستي خو زن طلاق بده.

^{۱۲} الباقي گم - من گم، نه خُداوند - کي اگه
ايتا برار بی ايمان زنای دَره و اوين زنای راضی کي
اون آمره زیندگی بُکونه، اُ برار نبایستي خو زناک
طلاق ده.^{۱۳} اگه ايتا زنای بی ايمان مرداک دَره
و اُ مردای راضی کي اوين آمره زیندگی بُکونه، اُ
زنای نباستي خو مرداک طلاق ده.^{۱۴} چونکی
بي ايمان مرداک خو زناک خاطري مُقدس به و
بي ايمان زنای خو مرداک خاطري مُقدس به.

۳۶ اگه ای گس گمان بُکونه کی خو نامزد مره دُرست رفتار نُدوَن دَرَه، اگه اوْن شهوت زیاده و بايسى آطوئه ببه، وَتالِيد اوْن چى کى اوْن نظر درون بُکونه: وَتالِيد عروسى بُکونَد، آن گناه نيه.^{۳۷} ولی اگه ايْنفر خو تصميم سر ايسا و فشار درون نئسا، بلکى تانه خو جُلوي بېگىرە و خو تصميم بېگفته کي فعلا خو نامزد مره عروسى نُکونه، اوْنم کار خُبى کودن دَرَه.^{۳۸} پس اوْنکى خو نامزد امره عروسى بُکونه، کار خُبى کونه، ولی اوْنکى عروسى نُکونه حتى ايْتا کار بخترم بُکوده دَرَه.

۳۹ ايْتا زنای تا زماتى کي اوْن مَرداي زنده يه، اوْن پابند. ولی اگه اوْن مَرداي بىميره، آزاده کي هركس آمره کي خواهه عروسى بُکونه، فقط خُداوند درون.^{۴۰} با آحال من فيکر کونم کي اگه مَردا نَبه، خوشحالتر و گُمان کونم کي منم خُدا روح دَرَم.

پيشكشِ غذا بُتانِ ره

هسّا پيشكشِ غذا قَدئَن بُتان باره: دانيم **ل** کي «امان همتان دانا آدمانيم».» هه دانايي غُرور آوره، ولی محبت آدم بنا کونه.^{۴۱} اگه ايْنفر خيال کونه کي ايچى دانه، هنو اونچى کي بايسى بدانه نانه.^{۴۲} ولی اوْنکى خُدا ئ دوست دَرَه، خُدا اوْن ايشناسه.

^{۴۳} پس پيشكش غذائين خوردن باره کي بُتان ره پيشكش بىدى، دَنئيم کي آ دُنيا درون «بُت هيچە»، و «جغير ايْتا خُدا، ده خُدaiي ننه.» ^{۴۴} هرچن ايسائىد اوْشانى کي آسمان و زمين درون خُدaiان دوخواده بىد، -هُطو کي راس راسى «خُدaiان» زيادى و «خُداوندان» زيادى نئه.^{۴۵} با آحال امان فقط ايْتا خُدا دَرَيم، يعنى آسمانى پئ، کي همه چى اوْن جا ايْسه و امان اوْن شين ايسىم؛ و فقط ايْتا خُداوند ايسه،

خُداوند رحمت مورد اعتماد ايسه، مى گب زنَم.^{۴۶} من آطو گمان کونم کي آ دوره زمانه سختيان واسى، مُرده ره خُبٌ هو وضع درون کي ايسا، بئسىه.^{۴۷} اگه زن بيردى سىوا نُبو و اگه زن بيردى، زن گيفتن دُمبال نُبو.^{۴۸} ولی اگه زن بيرى، گناه نُکوده اى، و اگه ايْتا باکره گر عروسى بُکونه گناه نُکوده. با آحال اوْشان کي عروسى کونىدى آزىندىگى درون سخن خوايدى كىشىن ومن نخوم اى شمان زجر بىكشيد.

^{۴۹} باران، مى منظور آيه کي وخت تنگه. بازىن پس، اوْشان کي زن دَرَيدى اوجور زينىدى بُکونىدى کي إنگار زن نارىدى؛^{۵۰} و اوْشان کي عزا دَرَيد، اوجور رفتار بُکونىدى کي إنگار عزا دار نىئىد؛ و اوْشان کي شاد ايسيد، اوجور رفتار بُکونىدى کي إنگار شاد نىئىد؛ و اوْشان کي ايچى هيپىنىدى؛ اوجور رفتار بُکونىدى کي إنگار هيچى ناشتىدى.^{۵۱} و اوْشانى کي آ دُنيا مرا حساب كتاب دَرَيدى، اوجور رفتار بُکونىدى کي إنگار حساب كتاب نارىدى. چونکى آ دُنيا سر و شكل فعلى عوض بوسن دَرَه.

^{۵۲} مى خواسته آنه کي هر ديل نىگرانى جا دور يئسىد. عزب مَرداي خُداوند کاران ره ديل نىگرانه، کي چُطو خُداوند راضى بُکونه؛^{۵۳} ولی مردى کي زن دَرَه آ دُنيا ديل نىگران، کي چُطو خو زَن راضى بُکونه،^{۵۴} و اوْن حواس خُدا و اوْن زن ميان قسمت بى. جه آ رو، عزب گر و يا نامزد بُکوده گر، خُداوند کاران واسى ديل نىگرانه، کي چُطو جسم درون و روح درون مقدس ببه، ولی زنی که مَرَد بوسنَه آ دُنيا چيانى واسى ديل نىگرانه، کي چُطو خو مَرَد راضى بُکونه.^{۵۵} من شىمى منفعت واسى آشان گم، نه آنكى شىمى جُلوي بېگىرم بلکى مى منظور آنه کي دُرست زينىگى بُکونىد و بى هى ديل نىگرانى شمرا خُداوند ره وقف بُکونىد.

بدریم؟^۶ فقط من و برنابا ایسم کی بایستی آمی زیندگی واسی کار بکونیم؟^۷ کو سریازه کی خو خیدمت خرجی فیده؟ کیسه کی ایتا انگور باع آماد کونه و اون ممحصول جا نخوره؟ کیسه کی ایتا گله ی چوبانی بکونه و اون شیر جا نخوره؟^۸ مگه آ چیان آدمی فیکران ترا گم؟ مگه شریعت هن نیگه؟^۹ چونکی موسی شریعت درون بامو ذره «ایتا گاب دهن کی خرمَن کوبه دنود». مگه خُدا گابان واسی دیل نیگرانه؟^{۱۰} مگه راس راسی آنه آمی باره نیگه؟ بله، آ کلام، آمره بیننیویشته بُسوسته ذره، چون هوموقع کی اینفر زمین شُخْم زنه، و یا خرمَن کوبه، بایستی اُمید بدَره کی اُ محصول جا سام بره.^{۱۱} آگه امان روحانی چیان شیمی میان بکاشتیم، خیلی کی شیمی جا کمک مالی فیگیریم؟^{۱۲} آگه دیگران، حق ذریدی کی آجور چی شیمی جا بخواهید، مگه امان ویشتَر حق ناریم؟ با آحال امان آحق جا استفاده نُکودیم، بلکه هر چیزی تاب آوریم تا هی مانع مسیح انجیل راه سر ننیم.^{۱۳} مگه نانیدی اوشان کی معبد درون کار کونیدی، آشانِ غذا معبد جا فراهم به، قربانگاه خیدمتکارانم جه اونچی کی قربانگاه درون پیشکش به، سام بریدی؟^{۱۴} جه آ رو، خُداوند حُکم بُکوده ذره، اوشان کی انجیل اعلام کونیدی، بایستی خوشان روزی انجیل جا بدس باورید.

ولی من هی ذره آحق و حقوقی جا استفاده نُکودم و آنم نینیویسَم کی آ کار، می حق بُکونید. چونکی بیمیرم بختره تا اینفر می آیفتخار هیچ بُکونه.^{۱۵} چونکی آگه من انجیل موعظه کودن درم آ حق مره فانده کی ایفتخار بُکونم، چون می وظیفه ی کی آ خیدمت بُکونم. وا بر من آگه آ انجیل موعظه نُکونم!^{۱۶} چونکی آگه می ایختیار آمره آ کار انجام بدَم پاداشی فیگیرم

يعنى عيسى مسيح، کي همه چي بواسطه اون و امان بواسطه اون ايسائيم.

۷ هرجن کی همه آ دانایی ناریدی. ولی بعضیان چونکی پیشتر بُت ثان آمرا خیلی سر و کار داشتیدی اگه هه الانم غذائیان بُخورید کی راس راسی بُت ثان پیشکش بُسوسته، چونکی آشانِ وجدان ضعیفه، نجست بیدی.^۱ «غذا، آمره خُدادی نزدیک نُکونه»؛ نه نُخوردن آمره بدتر بیم، نه خوردن آمرا بختر.^۹ ولی بپائید، شیمی آ حق باعث و بانی آن نبه کی ضعیف آدمان تاش بُخورید.^{۱۰} چون آگه اینفر کی ضعیف وجدان ذره، تره آنه باره کی دانایی ذری، بیدینه کی بُت خانه درون نیشته ای و غذا خوردن دری، مگه اونم وسوسه نیبه اُ غذائیان کی بُتان ره پیشکش به بُخوره؟^{۱۱} آاطوی، تی دانایی باعث هلاک بُوستن اُ ضعیف آدم به، کی مسیح اون واسی بمرد.^{۱۲} پس وقتی آطو شیمی برaran ضد گناه کونیدی و اوشان ضعیف وجدان صدمه زنیدی، مسیح ضد گناه کودن ذرید.^{۱۳} جه آ رو آگه غذا، می برار تاش خوردن باعث به، هرگس گوشت نخوائی خوردن، نبه کی اون تاش خوردن باعث و بانی بیم.

پولس خو حق جا گذره

۹ مگه آزاد نیم؟ مگه رسول نیم؟ مگه آمی خُداوند عیسی نیدم؟ مگه شُمان خُداوند درون می کار نتیجه نیئید؟^۲ آگه دیگران ره رسول نَبِم، لاقل شمرأ کی ایسم؛ چونکی شُمان مُهر تائیدی ایسید کی ثابت کونه من خُداوند درون رسول ایسم.

۳ آنه می دفاع اوشان چُلُو کی می باره قضاوَت کونیدی.^۴ مگه حق ناریم بُخوریم و بُنوشیم؟^۵ مگه حق ناریم الباق رسولان و خُداوند برaran و کیفا مانستن ایتا ایمانداره زناک آمی آمره

هُشدار بُت پرستی ضد

چونکی ای باران، نخوام آ جریان جا
غافل ببیید کی آمی پئران همتان ابر
جیر ایساید و همتان جه دریا میان بُگذشتید.
تمان اوشان آبرِ درون و دریا درون، غسل
تعمید بیگفتید و آ کار آمرا نیشان بدَئید
کی موسی دُمبالرو خوایید بُوستن،^۳ و همتان
هو روحانی غذای بُخوردید^۴ و هو روحانی
نوشیدنی بُنوشتید. چونکی ا روحانی صخره جا
نوشتیدی کی اوشان دُمبال آمون دُبو، و ا
صخره مسیح بو.^۵ با آن همه، خُدا جه خیلی
جه اوشان راضی نُبو، آن واسی ویاوانِ درون
اوشنِ جنازه ئان زمین سر پخش بُوست.
هُسّا، آشان همه ایتفاق دکفت تا آمره
سرمشقی ببه، تا امان اوشان مانستن تبدی میل
نداریم.^۶ بُتپرست نبیید، اوjour کی بعضی
جه آشان بُوستید، هُطو کی تورات درون
بینیویشه بُوسته دَره: «مردم عیش و نوش
ره بینیشتید و الواقی و عرق خوری خاطری
ویریشتید.»^۷ امان نبایستی بی حیایی بُکونیم،
هُطوکی بعضی جه آشان بُکودید، و اینا روح
میان بیست و سه هزار نفر هلاک بُوستید.
امان نبایستی مسیح امتحان بُکونیم، هُطوکی
بعضی جه اوشان بُکودید و لانقی ئان مره
بُکوشته بُوستید.^۸ و هطوئم غُرغر نُکونید،
اوجور کی بعضی جه اوشان بُکودید و هلاک
کوننده مَرا هلاک بُوستید.
هُسّا آ جریان اوشان ره ایتفاق دکفت
تا سرمشق ببه و بینیویشه بُوست تا درس
عتری آمره ببه کی ا دوران درون زیندگی کودن
دریم کی آخرالزمات ایسه.^۹ پس، اونکی خیال
کونه پا برجا ایسه، واحد ببه کی نگفه!^{۱۰} هی
امتحانی شمناً نامو کی الباقی مردم ره نامو بی.

ولی اگه می ایختیار آمره نبه، فقط می وظیفه ای
انجام دئن درم.^{۱۱} پس می پاداش چیسه؟ آن کی
انجیل مجانی موعله بُکونم و ا حق و حقوق
کی اون جا دَرم هی ذره فانگیرم.

چون هرچن کی جه همه چ آزادم،
خودم همتان غلام چاکودم تا خیلیان مسیح
ره بdest باورم.^{۱۲} یهودیان ورجا اینا یهودی
مانستن بُوستم، تا یهودیان مسیح ره بdest
باورم. اوشان مره کی شریعت حُکمان جیر
ایسائید، اون مانستن کی شریعت حُکمان جیر
ایسه بُوستم، تا اوشان کی شریعت حُکمان
جیر ایسائید مسیح ره بdest باورم.(هرچن
خودم شریعت حُکمان جیر نئسام).^{۱۳} اوشان
ورجا کی شریعت حُکمان جیر نئسامید، هونه
مانستن کی شریعت حُکمان جیر نئسا بُوستم،
تا اوشان کی شریعت حُکمان جیر نئسامید
مسیح ره بdest باورم.(هرچن خودم بی خُدا
شریعت نیم بلکی مسیح شریعت فرمابرم).
ضعیفان آمره، ضعیف بُوستم تا ضعیفان
مسیح ره بdest باورم. همه کس ره همه چی
بُوستم تا هرچور ببه بعضی ئان نجات بدم.
من تمان آ کاران انجیل خاطری کودن درم،
تا بلکی اون بركتات میان سامی بَدرم.

مگه نانید مسابقه دو درون همتان
دوبيدي، ولی فقط اینفر جایزه بره؟ پس شمان
اوجور بُدوبييد کی بَرید.^{۱۴} هرکس مسابقه ره
شه، همه چی درون خو جُلوی گیره. اوشان آ
کاز کونیدی تا ا تاجی کی از بین شه بدست
باورید ولی امان آ کاران کونیم تا ا تاج کی از
بین نیشه بدست باوریم.^{۱۵} پس من بی هدف
نُدوتبم؛ من ا کس مانستن کی هوای موشت زَنه
موشت نزنم.^{۱۶} بلکی می تَن سختی دَنم و اینا
برده مانستن اون اسیر دَرم، تا نکونه بعد اونکی
دیگران ره موعله بُکودم خودم رَدَبم.

۲۷ اگه ایتا بی ایمان، شمرا غذا خوردن واسی دعوت کونه و شمامن شئون ره میل دَریدی، هر اونچی کی شیمی جُلو نئه بُخورید بدون آنکی شیمی وجدان واسی سوال واورسید. ۲۸ ولی اگه اینفر شمرا بگه: «آ گوشت بُتان پیشکشی ایسه.» اً موقع اً گسِ واسی کی آ گب شمرا بزه و وجدان واسی اوّن تُخورید. ۲۹ می منظور اً آدم وجدان نه شیمی وجدان، چونکی چره بايستی اینفر دیگر وجدان می آزادی ره حُکم بُکونه؟ ۳۰ اگه غذایی شُکر کوون آمره خورم، چره بايستی اونچی خاطری کی خُدای اوّن ره شُکر کونم، مَرَه مَحْكُوم بُکونید؟

۳۱ پس هر چی خوریدی یا هر چی کی نوشیدی یا هرکاری کی کونیدی، همه ی خُدَا جلال ره بُکونید. ۳۲ هیکس ناراتت نُکونید، چی یهودیان، چی یونانیان و چی خُدَا کلیسای، ۳۳ هُطُوكی منم تقلا کونم تا همه کس هر کار درون کی انجام دئم راضی بُکونم. من می منفعت دُمبال نیم، بلکی خیلیان منفعت دُمبالم تا نجات ببابید.

۱۱ پس، می جا سرمقش بیگرید، هُطُوكی من مسیح جا سرمقش گیرم.

سرَ پوشانِ

۲ هستا شیمی جا تعريف کونم کی همه چی میان مرا یاد آوریدی و حتی رسم و رسوم ثان هُطُوكی شمرا و اسپاردم، دَریدی. ۳ ولی خوائیم بهفهمید کی هر مرد سر مسیح ایسه، زن سر مرد و مسیح سر خُدَا ایسه. ۴ هر مردای کی خو سَر نُپوشانه و دُعا یا نبَوت بُکونه، خودش خو سَر نُپوشانه، دُعا یا نبَوت بُکونه، خو سَر بی خُرمت بُکوده دَرَه، اوّن آ کار، دُرست آنه

خُدا وفادار، اوّن وائنانه کی ویشر جه شیمی توّان امتحان ببیهد، ولی امتحان درونم ایتا راه فرار یئه تا شُمان بتانید تاب باورید.

۱۴ پس ای می عزیزان، بُت پرسنی جا فرار بُکونید. ۱۵ می گب اوشان مرا ایسه کی فهمیدی؛ شُمان خودتان اوچی باره کی گم قضاؤت بُکونید. ۱۶ مگه اً برکتِ جام کی اوّن واسی شُکر کونیم، مسیح خون درون شریک بوستن نیه؟ مگه اً نانی کی پلک کونیم، مسیح تن درون شریک بوستن نیه؟ ۱۷ چونکی نان ایتا ی، امان خَیلی ایسیم، ایتا تن ایسیم، چونکی همه ایتا نان جا سام بزیم. ۱۸ اسرائیل مردم فندرید: مگه اوشانی کی قربانی ثان جا خوریدی قربانگاه درون شریک نُبوستیدی؟ ۱۹ پس می منظور جه آ گبان چیسه؟ آنه کی اً غذایی کی بُت ره پیشکش کونیدی ارزشی دَرَه یا آنکی بُت ارزشی دَرَه؟ ۲۰ نه، می منظور آنه کی بُت پرسنی قربانی ثان، دیوَثان ره پیشکش بیدی نه خُدَا ره. و من نخوائم کی شُمان دیوَثان مره شریک ببیهد.

۲۱ شُمان نتانیدی هم خُداوند جام جا بُنوشید هم دیوان جام جا؛ شُمان نتانید هم خُداوند سفره جا سام ببرید هم دیوان سفره جا. ۲۲ مگه خوائیم خُداوند غیرت به جوش باوریم؟ مگه اوّن جا قوى تریم؟

۲۳ «همه چی جایز ایسه» - ولی همه چی فایده ناره. «همه چی روا ایسه» - ولی همه چی بنا نُکونه. ۲۴ هیکس خو منفعت دُمبال نبه، بلکی خو همساده منفعت دُمبال ببه. ۲۵ هر گوشتشی کی قصاید درون فوروشیدی بُخورید بدون آنکی شیمی وجدان واسی سوال واورسید، ۲۶ چونکی «زمین و هر اونچی کی اوّن درون خُداوند شینه.»

میان ببه تا آطوی شیمی میان اوشانی کی راس رسای ایمان ڏریدی، معلوم ببپید. ۲۰ وقتی کی شُمان ایتا جا همدیگر آمرا جما بیدی، خُداوند شام خوردن واسی نیه. ۲۱ چون هو موقع کی شام خوردن دریدی، هرتا جه شُمان بدون آنکی دیگری رافا بنئه خوره خو شام خوره، جوری کی اینفر ویشتا مانه و اویتا مست کونه. ۲۲ مگه خانه ناریدی کی اون درون بُخورید و بُنوشید؟ یا آنکی خُدا کلیسای بی حرمت کونیدی و نادران کوچیک کونیدی؟ شمرا چی بگم؟ آ کار واسی شیمی جا تعريف بُکونم؟ نه نکونم؟

۲۳ چونک من اونچی کی شمرا واسپاردم خُداوند جا فیگیفتم، کی عیسای خُداوند اُ شب درون کی اون دُشمند دَس فَدَه نیدی، نان اوساد، ۲۴ و اون سُکر بُکود بو پسی، پلک کود و بُگفت: «آنه می تن، شیمی واسی. آنه می یاد ره بجا باورید.» ۲۵ هَطْوِيَم، بعد شام، جام اوساد و بُگفت: «آ جام، جدیدِ عهد می خون میان. هر بار کی اون جا خوریدی، می یاد واسی آطو بُکونید.» ۲۶ چونکی هر موقع آنان بُخورید و آ جام جا بُنوشید، خُداوند مردن اعلام کونیدی تا اُ موقع کی واگرده.

۲۷ پس هرکس اوچور کی دُرست نیه، نان بُخوره و خُداوند جام جا بُنوشه، عیسی خُداوند خون واسی تقصیرکار خواهه بوسن. ۲۸ هرکس پیش جه اونکی نان جا بُخوره و جام جا بُنوشه، خودش امتحان بُکونه. ۲۹ چونکی هرکس بی اونکی خُداوند تن تشخیص بدھ، بُخوره و بُنوشه، خو محکومیت بُخورده و بُنوشه. ۳۰ آنه واسی ایسه، کی خیلی جه شُمان ضعیف و ناخوش ایسید و دسته ای هم ټمردھ اید. ۳۱ ولی اگه خودمان ره حکم بُکوده بیم، آمی سر حکم بُبوستی. ۳۲ ولی هو موقع کی خُداوند

مانه کی خو سر بتاشته ببه. ۷ چونکی اگه ایتا زنای خو سر نُپوشانه، پس بایستی خو موی کوتاه بُکونه. ولی جه اویا کی ایتا زن ره باعث خجالت کی خو موی کوتاه بُکونه یا بتاشه، پس بایستی خو سر بُپوشانه، چونکی اون، خُدا شکل و شمایل و جلال ایسه ولی زنای مردای جلال ایسه. ۸ چونکی مرد، زن جا به وجود نامو، بلکی زن، مرد جا به وجود بامو؛^۹ و مرد، زن ره خلق نُبوسته، بلکی زن، مرد ره خلق بُبوسته. ۱۰ جه آ رو زن فیریشته ثانِ خاطری، بایستی قُدرت و ایختیار نیشانی، خو سر رو بدَره. ۱۱ با آن همه، خُداوند درون، نه زن مرد جا سیوا ایسه، و نه مرد زن جا. ۱۲ هَطْوِيَ زن، مرد جا به وجود بامو، مردم بواسطه ی زَن به وجود آیه. و تمان آ چیان خُدا جا ایسه. ۱۳ خودتان قضاوت بُکونید: زن ره دُرست ایسه کی خو سر نُپوشانه و خُدا محضر میان دُعا بُکونه؟ ۱۴ مگه طبیعت، خودش شمرا یاد نیده کی، اگه ایتا مردای بُلند مو بدَره، اون ره عارِه،^{۱۵} ولی اگه ایتا زن بُلند مو بدَره، اون ره ایفتخار ایسه؟ چونکی بُلند مو، پوشانِ واسی زن فَدَه بُبوسته. ۱۶ اگه اینفر بخواهه خوره خو ساز بزنه، بایستی بگم کی نه آمره و نه خُدا کلیسائیان ره، آجور چی داب نیه.

خُداوند شام

۱۷ ولی اونچی درون کی هسّا شمرا حکم کونم، اصلا شیمی جا تعريف نکونم، چون وقتی کی شُمان همدیگر آمرا جما بیدی، فایدہ کی ناره هیچ، ضررم ڏرہ. ۱۸ اول آنکی ایشتاوم، هوموقع کی کلیسا ره همدیگر آمرا جما بیدی، شیمی میان دو دستگی ڏکھه، و آنه ایپیچه و اور کونم. ۱۹ چونکی آ دو دستگی بایستی شیمی

روح کی خُدا روح ایسه قوت گیریدی و او جور
کی خودش خواهه اون سام کونه و هر کس فدہ۔

ایتا تن، اعضای زیاد آمرا

۱۲ چون هُطُوك تن ایتا ایسه و خیلی عضو
دره؛ و تمان تن اعضا با آنکی زیادید، ایتا تن
ایسید. مسیح هم هُطُو ایسه۔^{۱۳} چونکی امان
همه ایتا روح درون غسل تعمید بیگفتیم تا
ایتا تن ببییم، و امان همه ایتا روح جا بُوشانه
بُوستیم؛ چی یهود و چی یونانی، چی گلام و
چی آزاد۔^{۱۴} چونکی تن نه ایتا عضو آمرا، بلکی
جه اعضای زیادی چاکوده بُوسته۔^{۱۵} اگه پا
بگه «چونکی دس نیئم، تن شین نیئم»، آن
دلیل نیبیه کی عضوی جه تن نبه۔^{۱۶} و اگه
گوش بگه «چونکی چوم نیئم، تن شین نیئم»،^{۱۷}
آن دلیل نیبه کی عضوی جه تن نبه۔^{۱۸} تمان تن چوم بو، چُطُو خواستیم بیشتاویم؟
و اگه تمان تن گوش بو، چُطُو خواستیم بو
بُکونیم؟^{۱۹} ولی آطوی، خُدا تن اعضای او جور
کی خودش خواستی، ایتا ایتا تن درون بنه.
اگه همتا اعضا ایحور بُوسته بید، تن کویا
وجود داشتی؟^{۲۰} ولی هُطُوك اعضا زیادید، با
آحال تن ایتا ایسه۔^{۲۱} چوم نتانه دس بگه،
«تره احتیاج نارم!» و هُطُو گله هم نتانه لنگان
بگه، «شمرا احتیاج نارم!»^{۲۲} بر عکس، اُ تن
اعضا کی ضعیف تر نیشان دیئیدی، واجب
ئرید۔^{۲۳} و اُ تن اعضا کی فیکر کونیم کمتر
حرمت دَریدی، ویشتر اوشان حُرمت نیئم،
و اُ اعضا مَرہ کی قشنگ نیئید ویشتر اوشان
فارس فارس کونیم؛^{۲۴} هسّا آنکی آمی قشنگ
عضوئان آجور فارس فارسی احتیاج ناریدی.
ولی خُدا تن آنقدر منظم بساخته کی اُ اعضا
کی حُرمت کمتری دَریدی ویشتر حُرمت بدَرید،
تا جُدای تن درون نبه، بلکی تن اعضا

آمی سر حُكم کونه، آدب بیم تا دُنیا مَرہ محکوم
نبییم.

^{۱۳} پس می براran، وقتی خوردن واسی
همدیگر آمرا جما بید، بقیه ی رافا بأسید.
^{۱۴} آگه اینفر ویشتای، خو خانه درون غذا
بُخوره، تا شیمی جما بوستن، همدیگر آمرا به
محکوم بوستن ختم نبه. وقتی شیمی ورجا بایم،
بقیه چیان باره، شمرا گم چی بُکونید.

روحانی عطایان

۱۲ هسّا ای براran، نخوان کی روحانی
عطایان باره بی خبر ببیید. دنیدی اُ
موقع کی بُت پرست بید، گمرا بُوستید و لال
بُت ئان سمت فاکشه بُوستیدی به هر حال
هر جور کی بو شمرا فاکشانئیدی. ^۳ پس شمرا
گم کی هرکس، بواسطه ی خُدا روح گب بزنه،
هرکس نیگه لعنت بر عیسی، و هیگس بی اونکی
روح القدس بواسطه ببه نتانه بگه: «عیسی،
خُداوند!».

^۴ رقم به رقم عَطِیه نئا، ولی روح هونه؛^۵ رقم
به رقم خیدمت نئه، ولی خُداوند هونه؛^۶ رقم
به رقم کار نئه، ولی هو خُدا ایسه کی همه کس،
همه چی درون قوت دئه.

^۷ خُدا روح ظاهر بُوستن هرکس ره، همه
کس منفعت واسی فدَه به. ^۸ چونکی اینفر
بواسطه خُدا روح، حکمت کلام فدَه به، و
اینفر دیگه بواسطه هو روح، کلام دانستن.^۹ و
اینفر بواسطه هو روح، ایمان و اینفر دیگر
بواسطه هو روح، شفا دئن عطایا.^{۱۰} اینفر
انجام دئن مُعجزات قُدرت و اینفر دیگر
نبُوت، و اینفر روح ئان تشخیص دئن قُدرت
فَدَه به. اینفر جورا جور زوانان، گب زئن
واسی، و اینفر دیگر جورا جور زوانان ترجمه
کوَنَن فَدَه به.^{۱۱} تمان آشان بواسطه هو ایتا

امرہ ذوق کونه.^۷ محبت همه چی تحمل کونه، محبت همه چی واور کونه، همیشک اُمید دره و همه چی تاب آوره.

^۸ محبت هرگس تمان نیبه. ولی نبّوتان جه بین خوائید شئون و زوانان تمان بیدی و دانایی جه بین خوائید شئون.^۹ چونکی آمی دانایی نا چیز و آمی نبّوت ناچیز؛^{۱۰} ولی هو موقع کی كامل بایه، ناچیز از بین شه.^{۱۱} اُ زمات کی تر زای بوم، کوجی زاکی مانستن گب زئیم و کوجی زاکی مانستن فیکر کودیم و کوجی زاکی مانستن دلیل آوردیم. وقتی پیله مردای بُبوستم کوجی زاکان کرد و کاران جا دس اوسادم.^{۱۲} چون اونچی کی الان دینیمی، ایتا تاریعکس مانستن آینه درون؛ ولی اُ زمات فارسه کی رو در رو خوائیم دئن. الان می دانایی ناچیز؛ ولی موقعی فارسه کی كامل دانم، اوچور کی خُدا همه چی می باره كامل دانه.

^{۱۳} پس هسّاء، آ سه تا مانه: ایمان، اُمید و محبت. ولی آشان میان محبت پیله ترین.

نبوت کودن و دیگر زوانان مرا گب زئن

۱۴ محبت دُمبال بیبید و غیرت مره روحانی عطایان بخوائید، اللخصوص آنکی نبوت بُکونید. ^۱ چون اونکی دیگر زوانان مره گب زنه، نه آدمیان امره، بلکی خُدا مره گب زئن دره. چونکی هیکس اون گب نفهمه؛ ولی اُ آدم بواسطه ی خُدا روح، رازان گه.^۲ ولی اونکی نبوت کونه، آدمان مرا گب زنه تا اوشان بنا بُکونه و تشویق بُکونه و اوشان دیلداری بدھ.^۳ اونکی دیگر زوانان مره گب زنه خوره بنا کونه، ولی اونکی نبوت کونه کلیساي بنا کونه.^۴ هستا من خوائیم کی شُمان همتان دیگر زوانان مره گب بزنید، ولی ویشت خوائیم کی نبوت بُکونید. ^۵ گس کی نبوت کونه اون جا

به ایتا اندازه همدیگر فیکر بیبید.^۶ و اگه ایتا عضو عذاب بکشه، تمان اعضا اون آمره عذاب بکشید؛ و اگه ایتا عضو خرمت بدَره، همتان، همدیگر امرا ذوق بُکونید.^۷ آطوی، شُمان مسیح تن ایسید و تک به تک اون اعضا ایسید.^۸ خُدا کلیسا میان، اول رسولان، دوم پیغمبران، سیوم آموجگاران؛ بعد قُدرت مُعجزات، بازون پس شفا دئن عطاها و کمک و مدیریت و گب زئن به جوراچور زوانان تعیین بُکود.^۹ مگه همتان رسولید؟ مگه همتان پیغمبرید؟ مگه همتان آموجگاریدی؟^{۱۰} مگه همتان قُدرت مُعجزه ی دَریدی؟^{۱۱} مگه همتان شفا دئن عطاایی دَریدی؟ مگه همتان جوراچور زوانان گب زنیدی؟^{۱۲} مگه همتان ترجمه کونیدی؟^{۱۳} ولی شُمان ذوق امرا پیله تر عطایان دُمبال بیبید، و من بختین رای شمرأ نیشان دَم.

محبت راه

۱۳ اگه آدمیان و فیریشته ئانِ زوانان مره گب بزنم، ولی محبت ندرم، ایتا سنج مانم کی خیلی سر و صدا کونه و ایتا تو خالی طبل مانستم.^۱ و اگه نبوت کودن قُدرت بدَرم، و بتانم تمان رازان و دانایی بفهمم، و اگه ایمانی بدَرم کی تمان و کمال بیه اوچورکی بتانم کوئان جابه جا بُکونم، ولی محبت ندرم، هیچم.^۲ اگه هر اونچی کی درَم صدقه فَنَم، و اگه می تَن آتشِ ولی تسلیم بُکوئم، ولی محبت ندرم، هی فایده ای مره ناره.

^۴ محبت، صبور و مهریان؛ محبت حسودی نُکونه و گلاز نُکونه؛ محبت غُرور ناره.^۵ محبت بی ادب نیه و خو منفعت دُمبال نیه؛ محبت غیض نُکونه و کینه بے دیل نیگیره؛^۶ محبت بدی جا خوشحال نیبه، ولی حینقت

بنا ببے. ۱۸ خُدای شُکر کونم کی ویشتر جه
تمانِ شُمان دیگر زوانان مرہ گب زنم؛^{۱۹} با
آحال آنه دانم کی کلیسا درون پنج تا کلمه می
عقل مرہ گب بزنم تا بقیه یَ تعلیم بدم بختِ،
تا آنک هیزاران کلمه ایتا دیگر زوان مرہ گب
بزنم.

۲۰ ای براران، فیکر کودن درون زakan
مانستن نیبید، بلکی بَدی کودن درون زakan
مانستن ببید. ولی فیکر کودن درون پیله آدم
ببید. ۲۱ تورات درون بینیویشته بُبوسته کی:
»خُداوند گه:

”دیگر زوانان مرہ
و غریبیه ئان لیان مرہ
آمردوم آمره گب زنم،
با آن همه حتی اوشان مرہ گوش نخوائید
دَئْن.“

۲۲ پس دیگر زوانان، نیشانه ای ایسه نه ایمان
داران ره بلکی بی ایمانان ره؛ ولی نبوت ایتا
نیشانه ایسه ایمان داران ره و نه بی ایمانان.
۲۳ پس، آنکه تمان کلیسا آدمان همدیگر آمرا
چما بید و همتان ایتا دیگر زوان آمره گب
بنزید، و هو موقع اوشانی کی هیچی جا خبر
نارید و یا اوشانی کی ایمان نارید مجلس س Bradley
باشد، نخوائید گفتن کی شُمان تورید؟^{۲۴} ولی
آنکه همه نبوت بُکونید و اوشانی کی هیچی جا
خبر نارید و یا اوشانی کی ایمان نارید مجلس
بدرون بائید، همتان باعث بیدی کی اُ آدم
قانع ببے کی گناه کارِ، و اون همتان جُلو
داوری بے،^{۲۵} آدم دیل رازان برملا خوائے
بوستن، هو موقع خو دیم مرا زمین سر کفه
و خُدای پرستش خواهے کودن و اعلام کونه
کی، «حقیقتن خُدا شیمی میان ایسا.»

۲۶ براران پس منظور چیسے؟ هو موقع ک
چما بید، هرکس ایتا حمد و ثنا سروود، يا ایتا

کی دیگر زوانان مرہ گب زنه پیله تره، مگه آنکی
اینفر ترجمہ بُکونه تا کلیسا بنا ببے.

۷ هسّا ای براران، آگه من شیمی ورجا بایم و
دیگر زوانان مرہ گب بزنم، شمراً چی منفعتی
فارسانم، مگه آنک مکاشفه یا دانایی یا نبوت
یا ایتا تعلیم شمراً بدَرم؟^۷ حتی آگه سازانی

کی جان ناریدی، لَلِه و چنگ مانستن دُرست
بزنه نبه، چُطُو شه فهمستن کی چه آهنگی بزنه
بوستن دَرَه؟^۸ آگه شیبور خُب صدا فاندھ،
کی جنگ ره حاضرَ به؟^۹ شیمی باره هم
هاطوئه. آگه شیمی زوان آمرا گبی بنزید کی
نشِه فهمستن، چُطُو اینفر بفهمه کی چی گفتن
دارید؟ چون هو موقع، آنه مانستن کی هوا
آمره گب بزَنید.^{۱۰} بی گمان، دُنیا درون خَبِلی
جورواجور زوانان ئَه و هیتاً بی معنی نیئید.

۱۱ ولی آگه من نَتَانِم اینفر دیگر گبان معنی
بفهمم، اون ره کی می آمره گب زئن دَرَه ایتا
غریبِ ئم و او نم می آمره غریبِ ی.^{۱۲} شیمی
باره ئم هَطْو ایسه. جه اویه کی غیرت مرا خُدا
روح ظاهر بوستن دُمبال ایسید، تَقْلَا بُکونید
کی کلیسا بنا کودن واسی ترَق بُکونید.

۱۳ پس، اُ کس کی دیگر زوانان مرہ گب زنه
بایستی دُعا بُکونه تا بتانه خو گبان ترجمہ
بُکونه.^{۱۴} چونکی آگه من دیگر زوانان آمره دُعا
بُکونم، می روح دُعا کونه، ولی می عقل بی بهره
مانه.^{۱۵} پس چی بایستی بُکونم؟ می روح آمره
دُعا خوائِم کونم ولی می عقل مَرئِم دُعا خوائِم
کودن؛ می روح آمره حمد و ثنا سروَد خوانم
ولی می عقل آمره ئم حمد و ثنا سروَد خوائِم
خواندن.^{۱۶} جغیر آن آگه تو، روح درون شُکر
بُکونی، چُطُو اینفر کی نفهمه تو چی گفتن دری
تی شُکر کودن ره آمین بگه؟ چره کی نایه تو چی
گفتن دری!^{۱۷} چونکی تو دُرست شُکر کودن
دری، ولی تی شُکر کودن باعث نیبه اینفر دیگه

جُلُوی نیگیرید.^۴ ولی همه چی بایستی دُرست و به قاعده انجام ببیه.

مسیح زنده بوستن

ای براران، هسّا خوائیم انجیلی که شمراً موعظه بُکودم شیمی یاد باورم، هو انجیلی کی اوئن قُبیل بُکودید و اوین درون پابرجائید.^۵ و بواسطه اون نجات یابیدی، البته اگه اکلامی کی شمراً موعظه بُکودم، قائم بدَرید. اگه آطو نَبَه هچین ایمان باوردید.

چونک من مهترین چیزی کی مره فارسه، شمراً اعلام بُکودم: آنکی مسیح، آمی گناثان واسی بمرد هُطُوكی مُقدس بینیویشته ثان درون بامو،^۶ و آنکی دَفَن بوست و آنکی سیومین روج درون مردثان جا زینده بُبوست هُطُوكی مُقدس بینیویشته ثان درون بامو،^۷ و آنکی خودش کیفا معروف به پطُرس ره آشکار بُکود و دُمبالتر^۸ دوازده شاگرد ره.^۹ بازون، ایوار ویشتر جه پونصد نفر جه براران ره آشکار بوست. خیلی جه اوشان هنو زینده اید، هرچن کی بعضی جه اوشان تَمَرَدیدی.^{۱۰} بازون یعقوب ره آشکار بُبوست و بعد اون تمان رسولان ره. آخر بس، مرئم کی ایتا کوچ زاک مانستن کی بی موقع بزا بُبوسته ببه، آشکار بوست.

چونک من رسولان میان کوچی تریئم، هی ذره قابیل نیئم کی خُدا رسول دخواهه ببم، چره کی خُدا کلیسای آزار فارسانه ئیم.^{۱۱} ولی اوئن کی الا ان دینیدی ایسم، خُدا فیض واسی، و اوین فیض، مره بی فایده نُبو. بر عکس من تمان اوشان جا سخت تر کار بُکودم، ولی نه خودم، بلکی خُدا فیض واسی کی می آمر ایسه.^{۱۲} پس، چی من چی اوشان، امان آطو موعظه کونیمی و شمانم آطو ایمان آوریدی.

تعلیم، ایتا مکاشفه، ایتا زیان و یا ایتا ترجمه دَرَه. وَئَالِيد آشان همه بنا بوستن ره استفاده ببه.^{۱۳} آگه ایکس ایتا دیگر زوان مره گب بزنه، وَئَالِيد فقط دو یا نهایت سه نفر، اونم بِنُوبه گب بزنید و اینفرم ترجمه بُکونه.^{۱۴} ولی آگه اینفر نئسه کی ترجمه بُکونه، هرتا جه اوشان کلیسا درون ساكت بأسید و خوشان دیل درون و خُدا مَرَه گب بزنید.

وَئَالِيد دو یا سه نفر اوشان جا کی نبُوت کونیدی گب بزنید و الباقي اوشان گبان سُبک سنگین بُکونید.^{۱۵} و آگه اینفر دیگر کی اویا نیشته ایتا مکاشفه فیگیره، اولتا آدم بایستی تام بزنه.^{۱۶} چونک همتان بِنُوبه تانیدی نبُوت بُکونید تا همه تعلیم بیگیرد و تشویق بتد.^{۱۷} انبیا روح، انبیا جا فرمان بره.^{۱۸} چونکی خُدا، هرج و مرچی خُدا نیه، بلکی صلح و سلامتی خُدادی.

هُطُوكی تمان مُقدسین کلیسائان درون آطوبیه.^{۱۹} زناکان بایستی کلیسا درون ساكت بأسید. چونک اوشان اجازه فَدَه نبُوسته کی گب بزنید، بلکی بایستی فرمانبر ببید عین اونچی کی شریعتم گه.^{۲۰} آگه چیزی ایسه کی خوائید یاد بیگیرد، خانه درون خوشان مردکان جا واوریسد؛ چونکی گب زئن کلیسا درون زناک ره عیبه.

مگه خُدا کلام شیمی جا بامو؟ یا فقط شمراً فارسه؟^{۲۱} آگه اینفر گمان کونه کی ایتا پیغمبر یا آدمی ایسه کی خُدا روح دَرَه، اون بایستی تصدق بُکونه اونچی کی شمراً نیویسَم ایتا حُکم، خُداوند جا ایسه.^{۲۲} آگه ایکس آنه تصدق نُکونه، خودشم تصدق خواهه بوستن.

پس ای می براران، غیرت مَرَه آن دُمبال ببید کی نبُوت بُکونید و دیگر زوانانی گب زئن

مردئان زنده بیدی

۲۷ چونکی خُدا «همه چی اوین فرمانبر بُکوده و اوین پا جیر بنه.» ولی وقتی گه «کی همه چی اوین فرمانبر بُکوده و اوین پا جیر بنه»، معلومه کی خود خُدا اوونکی همه چی مسیح فرمانبر و اوین پا جیر بنا دَره، در بر نیگیره. ۲۸ اُ زمات کی همه اوین فرمانبر ببپید، اُ موقع خود پسرم اُ کسی فرمانبر خواهه بوستن کی همه چی اوین فرمانبر بُکوده و اوین پا جیر بنا دَره، تا خُدا گل در گل ببه.

۲۹ وگرنه مردم منظور، غسل تعتمید جا به نیابت جه مُرده ثان چیسه؟ اگه مردئان اصلا زنده نببپیدی، چره مردم به نیابت جه اوشان تعتمید گیریدی؟ ۳۰ امان چره هر ساعت آمی جان خطر درون تَویدیم؟ ۳۱ برازان ایفتخاری کی آمی خُداوند درون مسیح عیسی، شیمی باره درم قسم، کی من هر روج مردن درم. ۳۲ اگه من آفسُس شار آدمان مرا کی واشی جانوران مانیدی جنگ بُکودم، مره چی فایده داشتی؟ آدمی دید جا گب زنم، اگه مردئان زنده نببپیدی،

«بائید بُخوریم و بُنوشیم
چونکی فردا میریم.»

۳۳ گول نخورید: «بِد همنشین، بُخُ اخلاق خراب کونه.» ۳۴ آبی خود گبان جا کی مُست اوون بُبوستید به خودتان باقید و ده گناه کودن دُمبالی نببپید؛ چون بعضی ثان ایسائید کی خُدای نیشناسیدی. آنه گم تا شرمنده ببپید.

تنی کی زنده به

۳۵ ولی ایکس واورسه: «مردئان چُطوط زینده بیدی و چجور تَن آمره آئیدی؟» ۳۶ آی نادان آدم! اونچی کی کاری، تا نیمیره زنده نیبه. ۳۷ و اونچی کی تو کاری، اُ تنی کی بایستی ببه نیه، بلکی فقط ایتا دانه ی، چی گندم ببه چی دیگر دانه ئان. ۳۸ ولی خُدا اُ دانه ره تنی کی خودش

۱۲ هستا اگه اعلام به کی مسیح مردئان جا زنده بُبوسته، چُطوط ایسه کی بعضی جه شُمان گیدی مردئان زنده نببپیدی؟ ۱۳ ولی اگه مردئان زنده نببپیدی، پس حتی مسیح هم مُرده ثان جا زنده نبُبوسته. ۱۴ و اگه مسیح مُرده ثان جا زنده نبُبوسته، پس هم آمی موعظه هیچه، هم شیمی ایمان هیچ. ۱۵ امان حتی خُدا ره دوروغ گواثان بحساب آییم، چونکی خُدا باره گوئی بده ایم کی مسیح مردئان جا زنده بُکود، کی اگه مردئان زنده نببپید، پس خُدا اون زنده نُکوده. ۱۶ چونکی اگه مردئان زنده نببپید، پس حتی مسیح زنده نبُبوسته. ۱۷ و اگه مسیح زنده نبُبوسته، شیمی ایمان هیچه و شُمان هنو شیمی گناهان درون ایسائیدی. ۱۸ پس اوشانی ۷م کی مسیح ایمان داشتیدی، بمُردید و هلاکت بُوستید. ۱۹ اگه فقط آزیندگی درون مسیح امید دَرمی، امان تمان دیگر آدمان جا بَدبخت تریم.

۲۰ ولی حئيقتن مسیح مردئان جا زنده بُبوست و اولین کسی ایسه کی مردئان جا زنده بُبوست. ۲۱ چون هُطوطکی مردن بواسطه ایتا آدم بامو، زنده بوستن مردئان جا هم بواسطه ایتا آدم آیه. ۲۲ چون هُطوطکی همتان آدم درون میریدی، همتان مسیح درونم زنده خواهید بوستن. ۲۳ ولی هرکی به خو نوبه: اول مسیح کی نوبر بو؛ و بازین، اوشانی کی اوین آمون وقت مسیح شین ایسید. ۲۴ بازون، آخرالزمات فارسه. هوموقع کی پادشاهی خُدای پئر دَس و اسپاره يعني اُ زمات کی هر حکومت و هر اقتدار و هر قُدرت نابود کونه. ۲۵ چونکی اوون بایستی تا اُ زمات کی تمان خو دُشمندان خو پا جیر بنه سلطنت بُکونه. ۲۶ آخرتا دُشمند کی بایستی ازین بشه، مرگ.

همه نیمیریم، بلکی همه تبدیل خوائیم بوسن.
۵۲ ای دَم و ایتا چوم پیله زئن آندر، هو موقع کی آخرتا شیپور بِزه ببه. چونکی شیپور بِزه به و مُردئان زنده بیدی و ده از بین شوئن شین نیئید و امان تبدیل خوائیم بوسن.
۵۳ چون آتن کی از بین شه دُکونه و آتن کی فانیه بایستی اُتنی کی فانی نیه دُکونه.
۵۴ وقتی آتن کی از بین شه اُتنی کی از بین نیش دُکونه و آتن کی فانی ایسه اُتنی کی فانی نیه دُکونه، هوموقع اشعاری پیغمبر اُبینیویشته به حثیقت فارسنه کی گه: «پیروزی، مرگ فوره.»

۵۵ «آی مرگ، تی پیروزی کویا نئه؟

و آی مرگ، تی نیش کویا نئه؟»

۵۶ مرگ نیش گناه ایسه و گناه قوت شریعت.
۵۷ ولی خُدای شُکر کی بواسطه ی آمی خُداوند عیسی مسیح، امره پیروزی فَدَه.
۵۸ پس می عزیز براran، پابرجا و برقرار ببیید، همیشک خُداوند کار ویشر و ویشر انجام بدید، چونکی دَنیدی شبی زحمت کشئ خُداوند درون الکی نیه.

پیشکشان مُقدسین ره

۱۶ هسّا پیشکشان جما کودن باره مُقدسین ره: شُمامَم اوچی کی غلاتیه کلیسانثان بُگفتمن، انجام بَدید. ۱ هرهفته اولتا روج، هر تا جه شُمان بایستی خو درآمد جا ایچی کنار بنه و خوره بَدره، تا ا زمات کی من آیم، ده احتیاج نبه کی پیشکشان جما کونید.
۲ وقتی فارسَم، اوشانی کی اطمینان دَرید معرفی نامه ئانی خوائیم فَدَن و اوشان شبی پیشکشان امره اورشلیم شار سو اوشه کونم.
۳ اگه صلاح ببه کی منم بَشم، آطوی اوشان مرا خوائیم شوئن.

انتخاب بُکوده فَدَه و هر جور دانه ئ ایتا تَن، مُختص به خودش فَدَه.
۳۹ چونکی تمان تَن ئان ایجور نیئه. آدمان ایجور تن دَریدی، جانورانم ایجور دیگر، و پرندئان ایجور دیگر؛ و ماہ ئانم ایجور دیگه تن دَریدی.
۴۰ آسمانی تَنان و زمینی تَنان ئَنه. ولی آسمانی تَنان جلال یک جور ایسه و زمینی تَنان جلال ایجور دیگه.
۴۱ آفتاو خودش جلال دَرَه، ماه خو جلال، و ستاره ئانم خوشان جلال دَریدی، چونکی هر ستاره جلال، اویتا ستاره جلال امره فرق کونه.

۴۲ مُردئان زنده بوسنَم هَطوطیه. اونچی کی بکاشته به از بین شه؛ اونچی کی زنده به، از بین نیشه.
۴۳ ذلتِ درون بکاشه به، عزتِ درون و بیریزه. ضعف درون بکاشته به، قوتِ درون و بیریزه.
۴۴ جسمانی تَن بکاشته به، روحانی تَن و بیریزه. اگه جسمانی تَن نَه، روحانی تَن نَه.
۴۵ هُطوطی تورات درون بینیویشته بُبوسته: «اولتا انسان، یعنی آدم، موجود زنده بُبوسته»؛ آخرتا آدم، روحی بُبوست کی زیندگی قَدِه.
۴۶ ولی روحانی، اول نامو بلکی جسمانی بامو و بازون روحانی بامو.
۴۷ اولتا انسان زمین جا بو و خاک جا، دَوْمَتا انسان آسمان جا ایسه.
۴۸ هُطوطی، خاکی انسان ایسه، اوشانیم کی خاک جا ایسید هُطوطنید؛ و هُطوط کی آسمانی انسان ایسه، اوشانیم کی آسمان جا ایسید هوطوطنید.
۴۹ و هُطوطی خاکی انسان شکل بُبوستیم، آسمانی انسان شکل هم خوائیم بُبوستن.

۵۰ آی براران، آنه شمرا گم کی: جسم و خون نتانه خُدا پادشاهی به ارث بیره و اونچی کی از بین شه، نتانه اونچی کی از بین نیش به ارث بیره.
۵۱ گوش بُکونید! ایتا راز شمرا گم: آمان

نقشه ئان سفر واسى

۱۳ واخْبَرْ بِيَبِيدْ؛ ايمان درون پايدار بمانيد؛
مرد ببىيد و قوى ببىيد. ۱۴ شىمى كاران همه
ذره محبت آمره ببه.

۱۵ دَنْيَى كى إسْتِفَانَاسْ خانواده اوّلتا كسانى
بىيد كى آخائىه ولايت درون ايمان باوردىد، و
اوشان خوشان، مُقدَّسِينْ خىدمت ره وقف
بُكُودىد. براران، شىمى جا خواهش كونم
۱۶ آجور كسان فرمانبر ببىيد، و هطوطئم هركىسى
ديگر كى آخىدمت درون همكارى كونه و
زحمت كشه. ۱۷ إسْتِفَانَاسْ، فورتوناتوس و
آخائىكوس آمون جا ذوق دَرَم، چونكى شىمى
جاي خالى پُز كودىد. ۱۸ چونكى اوشان مى روح
و شىمى روح تازه بُكُودىد. آجور كسان حُرمت
بدرىد.

سلام ئان

۱۹ آسيا كليسايان شمرا سلام فارسانه ايد.
آكىلا و پُرسكىلا و كليسايى ئم كى اوشان
خانه درون بريا به، شمرا خُداوند درون گرمى
مَرَا سلام فارسانىد. ۲۰ تمان برارانى كى آيا
ايستانىد شمرا سلام فارسانىد. مُقدَّسِ ماجى
آمره همدىگرە سلام بىگىد.

۲۱ من، پولس، مى دَسْ آمره آ سلام شمرا
نيويسىم.

۲۲ لعنت به أَكَسْ كى خُداوند دوست نَدَرَه.
آمِي خُداوند، بيا!

۲۳ خُداوند عيسىٰ فيض شىمى آمره ببه.
۲۴ مى محبت شمان همتان آمره مسيح
عيسى درون ببه. آمين.

۵ بعد آنكى مقدونىيە ولایت جا بُكُدشتم
شىمى ورجا خوائىم آمون، چونكى مقدونىيە
ولایت جا رَدَ بِم. ۶ شايد ايپچە زمات شىمى
ورجا بئسم، و يا حتى زمستان شىمى آمره
بُكُدرانم، تا هرجا كى شَمْ مى سفر واسى مره
كمك بُكونىد. ۷ چونكى نخوائىم هَسَّا راه درون
شما را بيدىنم؛ بلکى اميد دَرَم، آگه خُداوند
بخواهە، چند وقت شىمى آمره بمانم. ۸ ولى
تا پِنْتِيكاستِ عيد آفِسُس شار درون خوائىم
ايisan.

۹ چونكى ايتا پيله دَرَوازَه، خىدمت واسى مره
وازا بوسته كى خَيْلِي فايده دَرَه، و دُشمندانم
زيادىد.

۱۰ وقتى تيموتايوس بامو، جوري اوين آمرا
رفقار بُكونىد كى شىمى ميان هى نىگرانى نَدَرَه.
چونكى اوئَم مره مانستان خُداوند كاز انجمام دَئَن
دَرَه؛ ۱۱ پىس هييكس اوئَن كوچك بجساب ناوره.
اوئَن سلامتى آمره رائى سفر بُكونىد تا مى ورجا
وَكَرَدَه؛ چونكى من و براران اوين رافا ايستانىم.

آخرتا نصيحتان

۱۲ هَسَّا آمِي براار آپولس باره، اوين جا خَيْلِي
بخواستم تا دىگر براaran مره شىمى ورجا بايه،
ولي اصلا راضى نبوست كى الا ان بايه. هر زمات
كى فرصت بُكونه، آيه.